

terne eller ikke, vil det atter i temmelig høj Grad afhænge, hvorledes det kan gaa an at affatte den militære Straffelov. Jeg maa forudsætte, at det fra Ministeriets Side allerede nu anses for at staa fast, at det juridiske Element skal være medvirkende ved Krigsretterne; thi i modsat Fald vilde efter min Formening flere Bestemmelser i Straffelovforslaget blive meget vanskelige at anvende. Jeg skal som et Exempel herpaa kun fremhæve en Paragraf i Forslaget, som er af en overordentlig stor og vigtig Betydning, og for hvilken der hvert Dieblit vil blive Brug. Det er Forslagets § 47 — § 51 i det foreliggende Forslag, — „hvori det hedder: „De i de borgerlige Love indeholdte almindelige Regler for Straffelovenes Anvendelse, saasom angaaende Betingelserne for Strafbarhed, Forsæt og Uagtsomhed, Forsøg og Fuldbrydelse, Delagtighed i Forbrydelser, Straffenes Udmaalning eller i andre Henseender, blive ogsaa at følge ved de militære Straffeloves Anvendelse, dog“ osv. En saadan Henvisning til de borgerlige Rettsregler om Forhold af den her omhandlede Natur vilde aabenbart ikke kunne gaa an, ifald man tænkte sig, at Krigsretterne udelukkende skulde besættes af Militære.“ Derpaa svarer den høitærede Minister: „Den samme ærede Landssthingsmand udtalte, at han antog det for givet, og at han endog maatte anse det for en nødvendig Forudsætning for adskillige Bestemmelser i Lovforslaget, at der altid vilde være et juridisk Medlem eller en juridisk Bistand tilstede i Krigsretterne. Det er nu ogsaa ganske vist, at dette er en Forudsætning, der er fuldstændig begrundet. Der tilsigtes jo overhovedet ved dette Straffelovforslag slet ikke nogen Forandring i Sammensætningen af Krigsretterne, og det samme juridiske Vitræde, som Krigsretterne tidligere have havt, vil man altsaa ogsaa fremtidig, efter at dette Lovforslag er blevet til Lov, være nødt til at lade dem blive til Del. Jeg er derhos fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at det vilde være meget vanskeligt, ja, i mangfoldige Tilfælde ligefrem umuligt, for Krigsretter at kunne, navnlig i Fredstid, dømme efter dette Lovforslag, naar der ikke var et juridisk, sagkyndigt Medlem tilstede i dem, som kunde vei-

lede dem og meddele dem de fornødne Oplysninger.“ Foruden disse Udtalelser har den militære Kommission, som i sin Tid var nedsat for at udvide Straffeloven for Hæren til ogsaa at gjælde for Søværnet, gjentagne Gange og meget bestemt udtalt sig i samme Retning. Jeg vil nu bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det Lovforslag, der her foreligger under Navn af Straffelov for Krigsmagten, er med Hensyn til disse ti Kapitler, jeg har omtalt, saa godt som Død til andet ganske det Samme, som det Lovforslag, der ifjor var forelagt under Navn af Straffelov for Hæren, og det samme Lovforslag, om hvilket jeg her har fremhævet disse meget bestemte Udtalelser imod dets Anvendelse uden juridisk Bistand. Jeg tør vistnok forudsætte, at man ikke vil gaa hen og ansætte Auditorer i vore Stæbe, og at man heller ikke paa den anden Side vil følge Konsekventsen og anse det for rigtigt at afflasse Auditorer ved Hæren. Jeg tror derfor virkelig, med al Agtelse for det store og ansete juridiske Talent, der har affattet disse Love, at man ikke kan negte, at de ere affattede med en ganske besynderlig Mangel paa Hensyn til den ene Del af Krigsmagten, som tjener vort Fædreland, nemlig de, der gjøre Tjeneste paa Søen, da det forekommer mig, at disse ligesaa vel maa have Krav paa en ligelig, ensartet og retfærdig Bedømmelse af deres strafbare Handlinger og Fortolkning af Lovene, som de, der tjene Fædrelandet til Lands. Naar man vil skrive en ny Straffelov for Flaaden — og jeg tilstaar, jeg anser det meget ønskeligt at komme ud af den provisoriske Tilstand, hvori vi i en Række af Aar i denne Henseende have levet —, saa forekommer det mig, at der kun er en af to Veie at gaa, og ingen af dem frembyder i Virkeligheden store Vanskeligheder. Den ene er, enten at udarbejde Lovforslaget saaledes, at man har Ret til at forudsætte, at man kan anvende og benytte det med de Kræfter, der ere til Raadighed til Retspleien ombord, eller paa den anden Side at omordne Retspleien enten samtidig eller forinden, saaledes at den staar i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorpaa Lovforslaget er udarbejdet. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvise til de to største